

Steffensen (KRF):

Jeg vil også gerne udtrykke, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det beundring, for dette meget grundige arbejde, for det vil jeg tillade mig at sige at det er. Det er et grundigt arbejde, VS her har præsteret, og jeg synes faktisk, det er imponerende, at man har haft kræfter og energi til at få fremført disse synspunkter.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi sætter alle de initiativer, vi måtte kunne tage og vil tage i forbindelse med energispørgsmålene, ind i den energipolitik, som der er bred enighed om her i Folketinget. Det må være forudsætningen for, at man kan få noget konstruktivt ud af også nye tiltag og nye forslag fra forskellige partier.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at der er ingen af disse forslag fra VS, som Kristeligt Folkeparti uden videre kan støtte. Men det betyder jo ikke, at der ikke er elementer i nogle af dem, der, som også ministeren så klart gjorde opmærksom på, er udmærkede, og som er værd at arbejde videre med inden for den energipolitiske ramme, som er fastlagt af et bredt flertal i Tinget.

Jeg skal kun knytte ganske enkelte kommentarer til hvert enkelt forslag. Det er jo rigtig, som ministeren også nævnte, at der på de allerfleste områder er taget initiativer. Der er forsøg i gang på en række felter, der er udviklingsprojekter i gang på en række områder, og der er selvfølgelig behov for mere forskning og mere indsigt på visse områder.

Tager vi det første forslag, om energiafgifter for momsregistrerede virksomheder, B 113, må jeg klart sige, at Kristeligt Folkeparti absolut ikke mener, at det er en vej at gå frem. Vi mener, at den mulighed, man her foreslår, nemlig at lægge en energiafgift på erhvervslivet, er en direkte forkert vej.

Tager vi det næste forslag, nr. B 114, er det klart, at hensigten er glimrende: samspillet mellem miljø- og energipolitik. Her er det værd at bemærke, at det Ølgaardudvalg, som vi allerede er ved at høre lidt nyt fra, og som der kommer noget mere konstruktivt og også måske mere kontant fra i løbet af ganske kort tid, naturligvis må med ind i billedet, inden man beslutter sig for forskellige tiltag netop på området miljø- og energipolitik. Men tanken er rigtig, og jeg synes, dette for-

slag er et af de mest konstruktive i den serie, vi har for os her.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 115, mener jeg selvfølgelig, at elbesparelser er udmærket. Her foreligger også en aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og jeg kan sige, at vi ikke tror på de midler, VS foreslår i beslutningsforslag nr. B 115. Vi mener, man skal gå andre veje end dem, der er foreslået her. Men tanken om denne besparelse, som både er nødvendig og rigtig, kan vi selvfølgelig være med på.

Beslutningsforslag nr. B 116, om offentlig produktion af halmfyr, tror vi ganske enkelt ikke på. Vi mener ikke, at det er en rigtig vej at gå at sætte det offentlige til at producere i denne sammenhæng, og derfor kan vi ikke bruge dette forslag.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 117, om prøvestation for halmfyr og halmforgasningsanlæg, mener vi, det er naturligt, at de undersøgelser, som er i gang, afsluttes, inden man tager stilling til, om det er nødvendigt at få flere prøvestationer sat i værk end dem, vi allerede har.

Kort og godt: hensigten med en del af disse forslag kan vi helt tilslutte os, midlerne er vi uenige i. I øvrigt mener vi, at hele energipolitikken skal ses inden for den ramme, som et bredt flertal i Folketinget har lagt.

Dohrmann (FP):

Indtil begyndelsen af 1970'erne kunne danske forbrugere få dækket deres energibehov for yderst rimelige priser, også hvis man sammenligner med det, udlændinge måtte betale i deres hjemlande. Med energikrisen øjnede politikerne endelig en chance for at gå ind på energiområdet. De øjnede chancen for at komme til at styre og tilrettelægge det hele. Den blev udnyttet ikke alene af de socialistiske partier, men så sandelig også af de borgerlige, såkaldt borgerlige.

Tager vi det som udgangspunkt og sammenligner med de priser, forbrugerne må betale i dag, hvor Danmark vel nok har Vesteuropas højeste energipriser, er der i hvert fald én ting, vi skal undgå, og det er mere statsstyring, mere statskontrol, flere tilskud af alle mulige mærkværdige slags, som man nu måtte finde på herinde i Folketinget.

Hele det bundt af beslutningsforslag, vi her har til behandling, går i én ensidig ret-